

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata vt
Sacramento, & vt sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-vnctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

De qualitate ordinandorum quoad vitæ necessaria. 9

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

ap. Legi epistolam verbo, Instructus, 16. quæst. 1. agens de requisitis ad Ordines, dixit: Sufficit Monacho, quod tantum bonus sit, licet sit illiteratus, & Dominic. Sorus in 4. distict. 25. art. ult. pag. 60. inquit: Quando Religiosi, qui curam animarum non habent, ordinaunt, non requirunt, alia scientia, quam ut mysterium Sacramenti intelligant.

18. Quæ dicta sunt de dimiuta Religiosorum scientia pro ordinibus suscipiendis requisita, extendit Villalobos tract. 21. de irregularis. difficult. 34. n. 6. ad Cantores, Canonicos, & Rationarios Ecclesiarum cathedralium ex consuetudine recepta. Sed certe non sunt habenda laxanda. Proh dolor: plures Ecclesie illiteratis abundant, & minus docti, seu potius insipientes pinguioribus præbendis obtinent, quod in contemptum status ecclesiastici non leuiter cedit.

P V N C T V M I X.

De qualitate ordinandorum, quoad vitam necessaria.

1. Quid in hac re sit iure statutum.
2. Titulus beneficii, vel patrimonij pro minoribus Ordinibus non exigitur.
3. Exigitur pro omnibus Ordinibus sacris, in iis, qui professi non sunt. Excipit Societas Religiosorum.
4. Si sub diaconatu absque beneficio, vel patrimonio sit insignitus, non potest absque eo titulo ad superiores Ordines ascendere.
5. Etsi, aliqui concessant, ex Episcopi dispensatione aliquem posse absque predicto titulo ordinari in sacris, rectius alij negant.

1. **C**um non deceat eos (inquit Concil. Trident. sess. 21. c. 2. de reformat.) qui diuino ministerio adscripti sunt cum ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere, uti habetur cap. Diaconi sunt 93. dist. statutum est in Concilio Chalcedonensi relato in cap. Neminem 70. dist. & in Concil. Placent. relato in cap. Sanctorum eadem dist. irritam esse ordinationem illius, qui sine Ecclesia, hoc est, beneficio, aut loco illius patrimonio, ordinatur. At Alexand. III. in cap. Episcopus de præbendis, & specialiter Innocent. III. in cap. Cum secundum Apostolum eadem tit. benignius agentes supradictam penam sustulerunt statuentes, ut si quem Episcopus sine certo titulo pro vitam necessariis ordinaret, tandiu ei necessaria subministraret, donec in aliqua Ecclesia ei conuenientia stipendia militie clericalis assignaret, nisi talis ordinatus de sua, vel paterna hereditate subsidium vitam possit habere. Quam legem explicans Bonifac. VIII. in cap. Si Episcopus de præbendis in 6. definiuit, ut si Episcopus, cui commissum est subditos alterius diocesis ordinare, non signatis ordinandis, aliquem sine titulo ad vitam necessaria ordinauerit, teneatur sustentationem ordinati subministrare. Si vero potestas commissi fuit signatis ordinandis, & inter eos aliquis caret titulo, Episcopus designans, & potestatem concedens obligationem subit ordinatum sustentandi. Verum, quia cõperum fuit complures pie-risque in locis ad sacros ordines nullo ferè delectu admitti, qui variis artibus, aut fallaciis configunt se beneficium ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere, statuit Trid. sess. 21. cap. 2. de reformat. nequis deinceps Clericus secularis, quamuis alias sit idoneus moribus, scientia, & ætate, ad sacros ordines promouetur, nisi prius legitime constet, eum beneficium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere. Id verò beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quòd ad illius beneficii titulum sit promotus neque ea resignatio admittatur, nisi constito, quòd aliunde viuere commodè possit; & aliter facta resignatio nulla sit. Patrimonium verò, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possunt, nisi illi, quos Episcopus iudicauerit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perpecto patrimonium illud, vel pensionem verè ab eis obtineri, taliq; esse, quæ eis ad vitam sustentandam facis sint. Atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extingui vel remitti nullatenus possunt donec beneficium ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant, unde viuere possint, antiquorum Canonum pœnas super his inuouando.

2. Pro supradictorum explicatione aduerte, titulum beneficii, vel patrimonij non esse pro minoribus ordinibus expostulatum, sed solum pro sacris, scilicet, subdiaconatu, diaconatu, & presbyteratu. Constat ex vsu, & praxi recepta, & colligitur ex cap. Tuis. cap. Episcopus. cap. Cum secundum de præbendis, & cap. Si Episcopus eodem tit. in 6. & ex Trident. ibi. ad sacros ordines. Neque deest ratio: quia ab Ordinibus minoribus potest ordinatus retrocedere vxorem ducens, cap. 1. de Clerico cõuogato: lectus ab Ordinibus sacris Atque ita docent Nauar. lib. 1. cõsil. 14. de tempor. ordinat. num. 1. Nicol. Garcia 2. p. de benefic. cap. 5. numer. 4. Stephan. Dauila 3. p. de censur. disp. 5. dub. 3. circa finem. Aloysius Riccius praxi, resolut. 271. num. 3. August.

Barbosa 2. p. de potest. Episc. alleg. 19. numer. 3. & alij apud ipsos.

3. Prædictus tamen titulus beneficii, vel patrimonij pro omnibus ordinandis in sacris exigitur, nisi Religiosi sint. Religiosis enim profectio loco beneficii voluntaria paupertas succedit, quæ Regum diuitiis præstat, ut bene notauit Henric. lib. 10. cap. 17. §. 3. & ex illo Aug. Barbos. dicta 2. p. de potest. Episc. alleg. 19. n. 4. Valq. disp. 2. 46. c. 6. in fin. Notanter dixi, professis: nam Religiosi non professi, cuiuscunque Ordinis sint, dequeunt ad sacros Ordines promoueri absque titulo beneficii, vel patrimonij ex declaratione Pij V. in sua Bulla, quæ incipit, Romanus Pontifex: edita ann. 1568. pridie Idus Octobris, quam refert Praxis noua episcopalis 1. p. cap. 1. de conferend. ordinibus num. 43. Quæque Constitutio locum habet etiam in nulliter professis, quia verè professi non sunt ex Rotæ decisione relata à Garcia 2. p. cap. 5. num. 11. c. 12. & docuit Riccius in praxi fori ecclesiast. resolut. 270. numer. 2. Barbosa dicta alleg. 19. numer. 5. Bonac. disp. 8. de Sacram. quæst. vnic. p. 5. num. 19. & alij apud ipsos. Ab huius Constitutionis decreto exempti sunt Religiosi Societatis Issy, vota biennij emittentes, qui licet professi non sint, sunt tamen verè Religiosi, idèq; eorum paupertas, quæ ex parte eorum perpetua est, locum beneficii, vel patrimonij obtinet, sicuti sit essent professi, ut definiit Gregorius XIII. in sua Bulla, Ascendente. 8. Kalendas Iunij, anno 1584. & Gregorius XIV. in Bulla, quæ incipit, Ecclesia catholica, anno 1591. & tradunt Praxis noua episcop. 1. p. cap. 1. n. 44. Henric. lib. 10. de Ordine, cap. 17. §. 3. Garcia 2. p. de benefic. c. 5. n. 13. Valquez disp. 2. 46. de Ordine, cap. 6. in fin. Barbos. alleg. 19. n. 7.

4. Verum, si subdiaconatu insignitus sit absque patrimonio, vel beneficio, vel illud casu amittas, non obinde potes ad superiores Ordines ascendere: sed necessariò teneris querere beneficium, vel patrimonium, alias grauius peccabis, ut docent Suar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. n. 39. Barbosa de potest. Episc. alleg. 20. n. 22. Henric. lib. 13. cap. 37. n. 2. Auila 3. part. de censur. disp. 5. dub. 3. Garcia 2. p. de benefic. cap. 5. num. 122. Propter quod Concil. Trident. & reliqui textus indefinitè prohibent ascensum ad sacros Ordines absque beneficio, vel patrimonio: & ratio prohibitionis non cessat ex eo, quòd subdiaconatus susceptus sit: quippe indecentia, quòd aliquis Ecclesiasticus cogatur medicare, vel victum turpi quaestu querere, efficiatis procedit in Diacono, & Presbytero, quàm in Subdiacono, Concedunt tamen Henric. & Auila locis citatis, posse tecum Episcopus dispensare, si sine titulo ordinatus fuit subdiaconatus, ut ad superiores Ordines ascendas, si illis susceptis speras honestius acquirere sustentationem, quam in subdiaconatu permanens acquirere non poteris, nisi mendicando, vel aliquo vili officium exercendo: quia hæc est causa sufficiens, ut dispensatio concedatur.

5. Aliqui verò Doctores non infimè notæ, nempe, Cordub. in sum. quæst. 36. Henric. lib. 10. cap. 17. ad finem, & lib. 13. cap. 37. §. 2. & lib. 14. cap. 5. n. 3. Vega 1. part. sum. c. 57. casu 1. Gonzalez super reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 36. Auila de censur. 3. part. disp. 5. dub. 5. in fine, affirmant, posse aliquando Episcopus dispensare, ut quis absque beneficio, vel patrimonio Ordinibus sacris initiatur, si sit vir insignis litteris, & doctrina, cui merito præsumi non potest defectum beneficium, vel præbendam. Hæc enim spes, ita proximo certa loco beneficii haberi potest. Sed rectius negant hanc potestatem Episcopo Bonac. Salzedo praxi c. 18. n. 7. Genuein. c. 8. n. 2. Petr. de Ledeco de Sacram. Ord. c. 7. ante vlt. conclus. Rodrig. 2. r. c. 15. n. 15. Et fauet declaratio sanctæ Congregationis relata à Garcia 2. p. de benefic. c. 5. num. 129. Et colligitur ex Trident. vniuersaliter prohibente, ne quis Clericus secularis, quamuis alias sit idoneus moribus, scientia, & ætate, sacris initiatur absque beneficio, vel patrimonio.

P V N C T V M X.

De qualitate beneficii requisita ad Ordines.

1. Beneficium debet esse sufficiens ad congruam sustentationem.
2. Ex beneficio, & patrimonio sufficientia tituli consecrari potest.
3. Redditi beneficii debent esse certi, & à proprio labore independentes.
4. Beneficium debet esse perpetuum.
5. Ad titulum coadiutoria praxi ordinari non potes, neque ad titulum seminarij.
6. Bene ad titulum beneficii, cuius fructus percipere debet Presbyter factus.
7. Debes actu possidere beneficium.
8. Et pacificè possidere.
9. Nequis prædictum beneficium resignare absolute, nisi mentione facta te fuisse ad illius titulum ordinatum.
10. Item nec sub pensione, quidquid alij contra sentiant.
11. Quid in permutatione dicendum.